

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B2-32Csp/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223201847
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jakub Obert
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:1223201847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Jakubom Obertom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: S. B., D.. XX.XX.XXXX, H. N. M. XXX, M., o zaplatenie 255,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 114,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne:

- zo sumy 11,10 eur od 11.05.2017 do zaplatenia,
  - zo sumy 1,50 eur od 11.06.2017 do zaplatenia,
  - zo sumy 1,50 eur od 11.07.2017 do zaplatenia,
  - zo sumy 1,50 eur od 11.08.2017 do zaplatenia,
  - zo sumy 1,50 eur od 11.09.2017 do zaplatenia,
  - zo sumy 1,50 eur od 11.10.2017 do zaplatenia,
  - zo sumy 1,50 eur od 11.11.2017 do zaplatenia,
  - zo sumy 1,50 eur od 11.12.2017 do zaplatenia a
  - zo sumy 92,90 eur od 10.02.2018 do zaplatenia,
- a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

III. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava II dňa 28.04.2023 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 255,90 eur s príslušenstvom, t. j. s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,10 eur od 11.05.2017 do zaplatenia, zo sumy 16,40 eur od 11.06.2017 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11.07.2017 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11.08.2017 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11.09.2017 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11.10.2017 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11.12.2017 do zaplatenia a zo sumy 219,40 eur od 10.02.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca poskytol žalovanému verejné služby v zmysle zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, za ktoré žalovaný nezaplatil. Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019 uzavretej medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s. r. o. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 11.02.2017 zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX, predmetom ktorej bol záväzok postupcu zriadiť a poskytovať žalovanému služby "nájom koncového zariadenia, satelit štandard, prerušenie poskytovania služby pre neplatenie, aktivačný poplatok za stb, základná inštalácia technikom", a to v súlade so

všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb a cenníkom pre poskytovanie služieb podniku, ako aj záväzok žalovaného riadne a včas platiť cenu za zariadenie a poskytovanie služieb podľa zvoleného programu a dodržiavať svoje povinnosti v súlade s touto zmluvou. Cena za poskytované služby bola stanovená podľa zmluvy v osobitných podmienkach pre poskytovanie služieb satelitnej televízie, všeobecných podmienkach pre poskytovanie verejných služieb a cenníku pre poskytovanie služieb postupcu. Za poskytnuté služby vystavil postupca žalovanému nasledovné faktúry: 1. faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 11,10 eur so splatnosťou 10.05.2017, 2. faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 16,40 eur so splatnosťou 10.06.2017, 3. faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.07.2017, 4. faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.08.2017, 5. faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.09.2017, 6. faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.10.2017, 7. faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.11.2017, 8. faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.12.2017, 9. faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 219,40 eur so splatnosťou 10.02.2018. V rámci faktúry č. XXXXXXXXXXXX si postupca uplatnil o. i. aj pokutu za nevrátenie zariadení špecifikovaných v zmluve ako aj predmetnej faktúre z titulu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného vrátiť po skončení zmluvy predmetné technické zariadenia. Pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie podľa žalobcu predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej postupcovi v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na zľavy, ktoré postupca poskytol žalovanému na základe tejto zmluvy. Pokuta zahŕňa jednak náklady postupcu na obstaranie zariadenia spolu s príslušenstvom a tiež náklady na vymáhanie, ktoré by postupcovi/ žalobcovi nevznikli, ak by si žalovaný splnil svoju povinnosť vrátiť postupcovi jeho zariadenia, ktoré mal žalovaný k dispozícii len na dobu trvania zmluvy za účelom čerpania služieb. Vzhľadom na to, že žalovaný faktúry za poskytnuté služby postupcovi neuhradil riadne a včas, postupca odstúpil od zmluvy v súlade s ust. § 44 ods. 11 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, ako aj v súlade s ustanoveniami všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 255,90 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 255,90 eur. Žalobca vo svojej žalobe ďalej poukázal na to, že dňa 17.10.2019 uzavrel so žalovaným dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný záväzok vyplývajúci zo zmluvy a z faktúr (splatnosť faktúr) č. XXXXXXXXXXXX (10.05.2017), č. XXXXXXXXXXXX (10.06.2017), č. XXXXXXXXXXXX (10.07.2017), č. XXXXXXXXXXXX, č. (10.08.2017), č. XXXXXXXXXXXX (10.09.2017), č. XXXXXXXXXXXX (10.10.2017), č. XXXXXXXXXXXX (10.11.2017), č. XXXXXXXXXXXX (10.12.2017) a č. XXXXXXXXXXXX (10.02.2018) uznal v zmysle § 110 ods. 1 v spojení s § 558 Občianskeho zákonníka čo do právneho dôvodu a výšky a zaviazal sa, že celkovú dlžnú sumu vo výške 332,58 eur pozostávajúcu z postúpenej istiny vo výške 255,90 eur, z nákladov inkasného konania vo výške 54,47 eur, z úroku z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 22,21 eur podľa dohody zaplatí v pravidelných mesačných splátkach v dohodnutej minimálnej výške 5,- eur k 4. dňu v mesiaci, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 04.11.2019. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady, dlžná suma preto predstavuje sumu vo výške 255,90 eur. Žalobca si v podanej žalobe ďalej uplatnil nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania, a to vždy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej-ktorej faktúry až do zaplatenia. Žalobca si uplatnil takisto nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky titulom vykonaného úkonu právnej služby - predžalobnej výzvy podľa § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s § 10 ods. 1, § 15 písm. a) a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to v celkovej výške 40,92 eur s DPH.

2. S účinnosťou od 01.06.2023 prešiel výkon súdnictva v civilných veciach (teda aj v tejto právnej veci) z Okresného súdu Bratislava II na Mestský súd Bratislava IV (v rámci tzv. reformy súdnej mapy).

3. Žaloba bola doručená žalovanému do vlastných rúk dňa 28.06.2023. Spolu so žalobou bola žalovanému doručená výzva, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k žalobe, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a aby označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k žalobe napriek tomu nevyjadril a v konaní ostal nečinný.

4. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie dňa 19.10.2023 v súlade s § 177 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "C. s. p.") v spojení s § 297 C. s. p., na ktoré predvolal obe sporové strany. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, pričom svoju neúčast' ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 11.10.2023, v ktorom súhlasili s prejednaním veci a rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 05.09.2023. Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil

a ani nepožiadala o odročenie pojednávania. Súd preto v súlade s § 180 C. s. p. vykonal pojednávanie a vo veci rozhodol rozsudkom v neprítomnosti sporových strán.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom: oznámenie o postúpení pohľadávky a výzva k úhrade zo dňa 09.05.2019, pokus o zmier zo dňa 05.04.2023 spolu s podacím hárkom, dohoda o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky zo dňa 17.10.2019, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019 spolu s prílohou - identifikácia postúpených pohľadávok, zmluva o poskytovaní verejných služieb zo dňa 11.02.2017, odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 14.12.2017, faktúry č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb, osobitné podmienky pre poskytovanie služieb satelitnej televízie, cenník pre poskytovanie verejných služieb.

6. Na základe vykonaného dokazovania a z nesporných skutkových tvrdení žalobcu súd zistil, že právny predchodca žalobcu (spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s. r. o.) ako podnik a žalovaný ako účastník uzavreli dňa 11.02.2017 zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX, na základe ktorej sa podnik zaviazal poskytovať žalovanému služby "nájom koncového zariadenia, satelit štandard, prerušenie poskytovania služby pre neplatenie, aktivačný poplatok za stb, základná inštalácia technikom". Žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť cenu za zariadenie a poskytovanie služieb podľa zvoleného programu a dodržiavať ďalšie svoje povinnosti v súlade s touto zmluvou. Podnik poskytol žalovanému ako účastníkovi dohodnuté služby riadne a včas, pričom cenu za poskytnuté služby fakturoval žalovanému nasledovnými faktúrami:

- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 11,10 eur so splatnosťou 10.05.2017, z čoho nájom koncového zariadenia bol vo výške 1,50 eur a cena za službu SATELIT štandard bola vo výške 9,60 eur,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 16,40 eur so splatnosťou 10.06.2017, z čoho nájom koncového zariadenia bol vo výške 1,50 eur a poplatok za prerušenie poskytovania služieb bol vo výške 14,90 eur,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.07.2017, z čoho nájom koncového zariadenia bol vo výške 1,50 eur,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.08.2017, z čoho nájom koncového zariadenia bol vo výške 1,50 eur,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.09.2017, z čoho nájom koncového zariadenia bol vo výške 1,50 eur,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.10.2017, z čoho nájom koncového zariadenia bol vo výške 1,50 eur,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.11.2017, z čoho nájom koncového zariadenia bol vo výške 1,50 eur,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,50 eur so splatnosťou 10.12.2017, z čoho nájom koncového zariadenia bol vo výške 1,50 eur, a
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 219,40 eur so splatnosťou 10.02.2018, z čoho aktivačný poplatok za STB bol vo výške 26,50 eur, pokuta za nevrátenie Scart kábla vo výške 3,- eur, pokuta za nevrátenie diaľkového ovládača vo výške 10,- eur, pokuta za nevrátenie koncového zariadenia vo výške 50,- eur, pokuta za nevrátenie Smart karty vo výške 19,90 eur, pokuta za nevrátenie zdrojového kábla vo výške 10,- eur, pokuta za porušenie záväzku viazanosti vo výške 50,- eur a poplatok za základnú inštaláciu technikom bol vo výške 50,- eur.

Žalobca sa teda v tomto konaní domáha zaplatenia ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vo výške 9,60 eur, nájomného za nájom koncového zariadenia vo výške 12,- eur (8 x 1,50 eur), poplatku za prerušenie služby vo výške 14,90 eur, aktivačného poplatku za STB vo výške 26,50 eur, poplatku za základnú inštaláciu technikom vo výške 50,- eur a zmluvnej pokuty spolu vo výške 142,90 eur. Žalovaný tieto žalobou uplatnené sumy doposiaľ nezaplatil, a to ani sčasti.

Listom zo dňa 14.12.2017 podnik odstúpil od zmluvy o poskytovaní verejných služieb s účinnosťou k 31.12.2017, a to z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby ani do 60 dní po dni splatnosti. Podnik ďalej upozornil žalovaného, že jeho aktuálny záväzok predstavuje sumu 36,50 eur. Zároveň ho upozornil, že ak má v užívaní, resp. v nájme zariadenia patriace podniku, tak je povinný tieto zariadenia vrátiť na predajné miesto; v opačnom prípade má podnik nárok na uplatnenie zmluvnej pokuty v príslušnej výške. Takisto ho upozornil, že ak je napriek písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe aj bez jeho súhlasu.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019 boli pohľadávky podniku voči žalovanému postúpené na žalobcu. Žalovaný bol o postúpení pohľadávky informovaný oznámením podniku o postúpení pohľadávky zo dňa 09.05.2019.

Dňa 17.10.2019 žalobca uzavrel so žalovaným dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný záväzok vyplývajúci zo zmluvy a z faktúr (splatnosť faktúr) č. XXXXXXXXXXXX (10.05.2017), č. XXXXXXXXXXXX (10.06.2017), č. XXXXXXXXXXXX (10.07.2017), č. XXXXXXXXXXXX, č. (10.08.2017), č. XXXXXXXXXXXX (10.09.2017), č. XXXXXXXXXXXX (10.10.2017), č. XXXXXXXXXXXX (10.11.2017), č. XXXXXXXXXXXX (10.12.2017) a č. XXXXXXXXXXXX (10.02.2018) uznal čo do právneho dôvodu a výšky a zaviazal sa, že celkovú dlžnú sumu vo výške 332,58 eur pozostávajúcu z postúpenej istiny vo výške 255,90 eur, z nákladov inkasného konania vo výške 54,47 eur, z úroku z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 22,21 eur podľa dohody zaplatí v pravidelných mesačných splátkach v dohodnutej minimálnej výške 5,- eur k 4. dňu v mesiaci, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 04.11.2019.

Pokusom o zmier zo dňa 05.04.2023 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

7. V rámci právneho posúdenia veci vychádzal súd z nasledovných ustanovení právnych predpisov:

8. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom do 31.01.2022 (ďalej len "zákon č. 351/2011 Z. z.") zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

9. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

10. Podľa § 43 ods. 12 písm. a) a písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb a platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

11. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

12. Podľa § 52 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

18. Podľa § 544 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

19. Podľa § 659 Občianskeho zákonníka zmluvou o výpožičke vznikne vypožičiatelovi právo vec po dohodnutú dobu bezplatne užívať.

20. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

21. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému je dôvodný len v časti o zaplatenie sumy 114,50 eur. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným súd posúdil ako spotrebiteľský, v dôsledku čoho bolo potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako podnikom a žalovaným ako účastníkom bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb v zmysle § 44 zákona č. 351/2011 Z. z., predmetom ktorej bol záväzok podniku poskytnúť žalovanému dohodnuté elektronické komunikačné služby (SATELIT Štandard) a záväzok žalovaného platiť podniku mesačne dohodnutú cenu za poskytnuté služby. Súčasťou zmluvy o poskytovaní verejných služieb bola aj nájomná zmluva o nájme koncového zariadenia (HD STB) uzavretá podľa § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu prenechať žalovanému na dočasné užívanie predmetné koncové zariadenie a záväzok žalovaného platiť za ich užívanie dohodnutú odplatu (nájomné). Súčasťou zmluvy o poskytovaní verejných služieb bola aj zmluva o výpožičke zariadení (Smart karta, konzola, satelitná anténa, konvertor LNB) uzavretá podľa § 659 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podnik si svoje zmluvné povinnosti voči žalovanému plnil, keď mu poskytol elektronické komunikačné služby v rozsahu vymedzenom v zmluve a keď mu prenechal na dočasné užívanie koncové zariadenie (či už za odplatu alebo bezplatne), pričom poskytnutie týchto služieb a nájom koncového zariadenia mu vyúčtoval jednotlivými faktúrami (špecifikovanými vyššie). Podnik vyfakturoval žalovanému cenu za poskytnuté služby vo výške 9,60 eur a odplatu za prenájom koncového zariadenia vo výške 12,- eur. Za poskytnutie týchto služieb teda vznikol podniku nárok na úhradu dohodnutej ceny v celkovej výške 21,60 eur a žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť podniku túto dohodnutú cenu. Žalovaný však túto sumu doposiaľ nezaplatil, a to ani podniku, ani žalobcovi.

22. Súd sa preto následne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu vyplýva žalobou uplatňovaný nárok, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy

k zamietnutiu jeho žaloby. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania.

23. V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, resp. podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. V sporoch s ochranou slabšej strany súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 C. s. p.). Zároveň je potrebné v individuálnych spotrebiteľských sporoch dôsledne aplikovať aj ustanovenie § 132 ods. 3 C. s. p., lebo nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa, ak žalobca v žalobe iba označí, ale nepripojí všetky dôkazy na podporu svojich tvrdení. V dôsledku informačného deficitu, ktorý je pre spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch obvyklý, musí dôkaznú povinnosť za spotrebiteľa suplovať súd, a to aj v prípade, ak spotrebiteľ nepredložil alebo nemôže predložiť dôkazy vlastnou vinou. Z judikatúry Súdného dvora Európskej únie (C-40/08, C-618/10, C-243/08) vyplýva, že v spotrebiteľských sporoch je relativizovaná nielen dôkazná povinnosť spotrebiteľa, ale aj jeho povinnosť tvrdenia (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 10. 2021 sp. zn. 4Cdo/162/2020, zverejnený v zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 6/2022).

24. Žalobca v žalobe poukázal na to, že sa stal veriteľom žalobou uplatnených pohľadávok na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019. Predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s prílohami žalobca pripojil k žalobe. Na základe uvedeného mal súd preukázané, že k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok došlo. Táto skutočnosť ani nebola sporná medzi sporovými stranami. Súd preto pristúpil k posúdeniu platnosti postúpenia pohľadávok z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Aplikujúc ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. v spojení s ust. § 39 Občianskeho zákonníka dospel súd k záveru, že postúpenie bolo platné len vo vzťahu k časti žalobou uplatnených pohľadávok. Právny predchodca žalobcu ako podnik mal totiž povinnosť postupovať v súlade s ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., v zmysle ktorého podnik môže postúpiť svoju peňažnú pohľadávku voči účastníkovi inej osobe aj bez súhlasu účastníka len vtedy, ak je účastník napriek písomnej výzve podniku nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku. Nesplnenie tejto zákonnej podmienky má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom (k tomu porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017, zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 60/2018, ktorý sa týka obsahovo identickej právnej úpravy v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách).

25. Žalobca v konaní netvrdil, že by jeho právny predchodca písomne vyzval žalovaného na splnenie jeho peňažných záväzkov a že by žalovaný bol napriek tejto písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojich peňažných záväzkov. Z písomného odstúpenia od zmluvy zo dňa 14.12.2017 však vyplýva, že podnik upozornil žalovaného na nedoplatok vo výške 36,50 eur a vyzval ho na úhradu tohto nedoplatku. Podnik zároveň poučil žalovaného, že ak je napriek písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe aj bez jeho súhlasu. Súd mal na základe toho v konaní za preukázané, že podnik písomne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 36,50 eur splatnej do dňa účinnosti odstúpenia od zmluvy. Išlo teda o faktúry splatné v období od 10.05.2017 do 10.12.2017 v celkovej výške 36,50 eur. Súd preto priznal žalobcovi nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté služby vo výške 9,60 eur a odplaty za prenájom koncového zariadenia vo výške 12,- eur, spolu vo výške 21,60 eur.

26. V časti o zaplatenie aktivačného poplatku za STB vo výške 26,50 eur, zmluvnej pokuty za porušenie záväzku viazanosti vo výške 50,- eur a poplatku za základnú inštaláciu technikom vo výške 50,- eur žalobca v konaní nepreukázal (a ani netvrdil) splnenie zákonnej podmienky uvedenej v ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., a síce zaslanie písomnej výzvy podnikom žalovanému. V nadväznosti na to súd vyhodnotil zmluvu o postúpení pohľadávok vo vzťahu k týmto pohľadávkam ako absolútne neplatnú, čo malo za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tejto časti žalobou uplatneného nároku. Vo vzťahu k týmto pohľadávkam (vyplývajúcim z faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa 10.02.2018) konajúci súd uvádza, že ide o pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ktoré sa priamo týkajú poskytovania elektronických komunikačných služieb (v prípade

aktivačného poplatku a poplatku za základnú inštaláciu technikom), resp. ktoré sú akcesorickým záväzkom zabezpečujúcim splnenie povinností vyplývajúcich zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb (v prípade zmluvnej pokuty za porušenie záväzku viazanosti). V ich prípade teda jednoznačne ide o pohľadávky, ktoré podliehajú zákonnému režimu zakotvenému v ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. Zároveň platí, že za zaslanie písomnej výzvy podnikom žalovanému v zmysle tohto ustanovenia nemožno považovať samotné vystavenie a zaslanie faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa 10.02.2018, pretože zákon v tomto prípade vyžaduje zaslanie ďalšej osobitnej písomnej výzvy podnikom spotrebiteľovi (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.03.2021 č. k. 8CoCsp/2/2021). Keďže žalobca vo vzťahu k týmto pohľadávkam nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v konaní, súd žalobu v tejto časti (t. j. v časti o zaplatenie sumy 126,50 eur) ako nedôvodnú zamietol.

27. Konajúci súd v tejto súvislosti pripomína, že sporové konanie je kontradiktórnym konaním, v ktorom sa prioritizuje procesná aktivita a procesná diligencia strán sporu. Žalobca je povinný v žalobe opísať všetky rozhodujúce skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci a tieto je povinný aj náležite preukázať. Žalobca je povinný tvrdiť tie skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jeho úspech v spore. Bremenom tvrdenia je pritom v korelácii s bremenom popretia tvrdení protistrany. To však neznamená, že pasivita žalovaného môže mať za následok povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti žalovaného poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.06.2019 sp. zn. I. ÚS 246/2019). Nie je ani na mieste, aby súd suploval procesnú nebalosť (neaktivitu) žalobcu; takýto postup by bol porušením princípu rovnosti zbraní, vyjadreného v čl. 6 ods. 1 C. s. p. Uvedené platí o to viac, ak ide o spotrebiteľský spor, v ktorom je povinnosťou súdu poskytnúť zvýšenú ochranu spotrebiteľovi (v tomto prípade žalovanému) ako slabšej sporovej strane. Naopak, žalobca ako silnejšia sporová strana bol zastúpený advokátom, ktorý bol povinný konať s náležitou starostlivosťou prislúchajúcou jeho profesijnej odbornosti (porovnaj čl. 11 ods. 3 C. s. p.). Advokát ako zástupca žalobcu mal preto vedieť, že žalobca je povinný uviesť v žalobe všetky skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci, t. j. opísať všetky rozhodujúce skutočnosti osvedčujúce dôvodnosť a trvanie žalobou uplatneného nároku.

28. Nebol preto daný dôvod na postup podľa § 150 ods. 2 C. s. p., teda požiadať žalobcu o ďalšie skutkové tvrdenia, keďže takýto postup by bol v rozpore s princípom rovnosti zbraní. Takisto nebol daný dôvod vyzývať žalobcu na odstránenie vady žaloby podľa § 129 C. s. p., keďže nedostatok spočívajúci v neuvedení rozhodujúcich skutočností nie je vadou žaloby a jeho následkom nie je odmietnutie žaloby, ale jej zamietnutie pre neunesenie bremena tvrdenia. Podaná žaloba v zamietnutej časti nebola ani zjavne nedôvodná v zmysle § 138 C. s. p., súd preto nemal povinnosť vyzvať žalobcu na späťvzatie žaloby. Súd zamietol žalobu v prevyšujúcej časti z dôvodu, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia (teda z dôvodu nedostatku skutkových tvrdení), a nie z dôvodu, že zo skutočností uvedených v žalobe bolo po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná. Bolo by v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania suplovať procesnú aktivitu žalobcu a v konečnom dôsledku by takýto postup súdu viedol k porušeniu princípu rovnosti zbraní v neprospech žalovaného ako slabšej sporovej strany. Navyše, neupozornenie na zjavnú nedôvodnosť žaloby nemožno považovať za taký nesprávny procesný postup súdu, ktorým by sa strane znemožnilo uskutočňovanie jej patriacich procesných práv v takej miere, že by došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (porovnaj Števec, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 512).

29. Žalobca si podanou žalobou ďalej uplatnil nárok na zaplatenie poplatku za prerušenie poskytovania služieb vo výške 14,90 eur (vyfakturovaný vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX splatnej dňa 10.06.2017). Súd žalobcovi nárok na zaplatenie tohto poplatku nepriznal (a žalobu v tejto časti zamietol), pretože žalobca v konaní žiadnym spôsobom netvrdil (neuviedol rozhodujúce skutočnosti) a ani nepreukázal, že podnik tento spoplatnený úkon skutočne aj vykonal. Aj keby však žalobca vykonanie tohto úkonu tvrdil a preukázal, súd by žalobu v tejto časti zamietol, pretože zmyslom tohto poplatku nie je platba za službu poskytnutú podnikom, ale jeho zmyslom je skryté sankcionovanie spotrebiteľa, resp. paušalizovaná náhrada škody pre podnik. Za týmto účelom však bola v zmluve o poskytovaní verejných služieb dohodnutá zmluvná pokuta (pre porušenie záväzku viazanosti), žalovaný by tak bol za porušenie svojich zmluvných povinností sankcionovaný dvakrát. Súd preto vyhodnotil toto zmluvné dojednanie ako neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rovnako platí, že pri jeho dojednaní nebola dodržaná písomná forma v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto dojednania.

30. Žalobca si podanou žalobou ďalej uplatnil nárok na zaplataenie zmluvných pokút za nevrátenie zariadení, ktoré podnik žalovanému poskytol na základe nájomnej zmluvy, resp. na základe zmluvy o výpožičke, spolu vo výške 92,90 eur. Keďže išlo o zmluvné pokuty, ktoré mali svoj základ v týchto právnych úkonoch, na platné postúpenie pohľadávok vyplývajúcich z týchto právnych úkonov (zmluvných dojednaní) z podniku na žalobcu nebolo potrebné preukázanie postupu podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., t. j. zaslanie písomnej výzvy podnikom žalovanému pred postúpením pohľadávky. Súd preto vychádzal z toho, že tieto pohľadávky boli na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019 platne postúpené z podniku na žalobcu. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že podnik a žalovaný sa v zmluve o poskytovaní verejných služieb písomne dohodli, že v prípade nevrátenia zariadenia je žalovaný povinný zaplatiť podniku zmluvnú pokutu v nasledovnej výške: 50,- eur za každé koncové zariadenie, 19,90 eur za každú Smart kartu, 10,- eur za každý zdrojový kábel, resp. adaptér, 10,- eur za každý diaľkový ovládač, 3,- eur za Scart kábel. V konaní bolo tiež nesporné, že v písomnom odstúpení od zmluvy zo dňa 14.12.2017 podnik upozornil žalovaného na jeho povinnosť vrátiť poskytnuté zariadenia; zároveň upozornil žalovaného, že v prípade ich nevrátenia bude povinný zaplatiť zmluvné pokuty v príslušných výškach. Žalovaný napriek tomu poskytnuté zariadenia podniku nevrátil. Podniku preto vznikol nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty za nevrátenie Scart kábla vo výške 3,- eur, diaľkového ovládača vo výške 10,- eur, koncového zariadenia vo výške 50,- eur, Smart karty vo výške 19,90 eur a zdrojového kábla vo výške 10,- eur, spolu vo výške 92,90 eur. Zmluvná pokuta bola medzi stranami dohodnutá písomne a v dojednaní o zmluvnej pokute bola jednoznačne určená jej výška. Dohodnutú výšku zmluvnej pokuty súd neposúdil ako neprimeranú v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) a písm. s) Občianskeho zákonníka. Konajúci súd sa v tejto súvislosti stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že dohodnutá zmluvná pokuta plní okrem sankčnej a preventívnej funkcie aj funkciu paušalizovanej náhrady škody spôsobenej v dôsledku nevrátenia poskytnutých zariadení. Zo všetkých týchto dôvodov súd vyhodnotil dojednanie o zmluvnej pokute za nevrátenie zariadení ako platný právny úkon. Keďže žalovaný doposiaľ zmluvnú pokutu vo výške 92,90 eur nezaplatil, súd mu uložil povinnosť zaplatiť túto sumu žalobcovi ako právnenmu nástupcovi podniku.

31. Súd tak vyhovel žalobe v časti o zaplataenie sumy 114,50 eur (cena za služby vo výške 9,60 eur, nájomné za zariadenia vo výške 12,- eur a zmluvné pokuty za nevrátenie zariadení vo výške 92,90 eur) a vo zvyšnej časti o zaplataenie sumy 141,40 eur (poplatok za prerušenie poskytovania služieb vo výške 14,90 eur, aktivačný poplatok za STB vo výške 26,50 eur, zmluvná pokuta za porušenie záväzku viazanosti vo výške 50,- eur a poplatok za základnú inštaláciu technikom vo výške 50,- eur) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

32. Nezaplataením dlžných súm v lehotách splatnosti sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto ho súd zaviazal aj k zaplataeniu úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne (t. j. vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania) z jednotlivých súm odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tejto faktúry až do zaplataenia.

33. Súd z úradnej povinnosti skúmal, či žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný (v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka), pričom dospel k záveru, že tento nárok premlčaný nie je. Žalovaný totiž v dohode o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky zo dňa 17.10.2019 písomne uznal svoju pohľadávku čo do právneho dôvodu i čo do výšky, premlčacia lehota sa tak v súlade s § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka predĺžila o desať rokov odo dňa, keď k uznaniu dlhu došlo.

34. Žalobca v podanej žalobe poukazoval na to, že so žalovaným dňa 17.10.2019 uzatvoril dohodu o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že dlh v čase uznania trval. Uvedené však neznamená, že súd je povinný bez ďalšieho akceptovať existenciu dlhu v žalobcom uplatnenej výške. Uznanie dlhu má procesné následky, ktoré sú významné pre zistenie skutkového stavu (dokazovanie) - podľa § 192 C. s. p. skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku, má súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak. Dôsledkom uznania dlhu je teda tzv. obrátené dôkazné bremeno, keď žalobca nemusí preukazovať existenciu dlhu, ale naopak žalovaný musí preukazovať jeho neexistenciu. Ide však výlučne o skutkovú (procesnú) otázku, ktorá nemá žiaden dopad na (hmotno)právne posúdenie žalobou uplatneného nároku. Inak povedané, ani uznanie dlhu nezbavuje súd povinnosti uplatnený nárok právne kvalifikovať (subsumovať

pod konkrétnu hmotnoprávnú normu), teda vyhodnotiť, či žalobou uplatnený nárok vyplýva žalobcovi z právneho poriadku (či žalobcovi svedčí platný právny titul). Uvedené platí o to viac v spotrebiteľských sporoch, v ktorých je súd oprávnený vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 295 C. s. p.).

35. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 114,50 eur, žalovaný bol v konaní úspešný v zamietnutej časti o zaplatenie sumy 141,40 eur. Žalovaný teda mal v konaní väčší úspech ako žalobca, keďže mu však žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

36. Vyššie uvedený záver o väčšom procesnom úspechu žalovaného platí v celom rozsahu aj vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky titulom vykonaného úkonu právnej služby - zaslania predžalobnej výzvy - vo výške 40,92 eur. Žalobca si touto predžalobnou výzvou (pokusom o zmier) uplatnil nárok, ktorý bol vo väčšej časti súdom vyhodnotený ako nedôvodný (pozri vyššie). Išlo teda o neúčelne vynaložené náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Súd preto žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.